

Izhaja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljanje
Celje
Strossmayerjeva ulica 1
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. štev. 65.

Štirideseta glavna skupščina CMD.

Letos je podala Družba sv. Cirila in Metoda letno poročilo o svojem delovanju na glavni skupščini, ki se je vršila včeraj v starodavnem Kranju. Poznalo se je, da je to odlično narodno mesto; saj menda res ni bilo hiše, ki bi z narodno ali državno zastavo ne pozdravljala došlih odposlancev Ciril-Metodovih podružnic iz cele Slovenije.

Ob prihodu jutranjega vlaka iz Ljubljane, ki je pripeljal večino udeležencev, se je vršil na kolodvoru slavnosten sprejem. Zbrala so se tam korporativno vsa kranjska narodna društva z mestnim županom g. Pircem na čelu. Došle goste je pozdravil v navdušenem govoru g. profesor dr. Simon Dolar. Prvomestniku CMD, g. notarju Hudoverniku iz Ljubljane in dvorjni dami gospe Franji Tavčarjevi sta bila izročena dva prekrasna šopka.

Po sprejemu se je vse občinstvo z delegati in funkcionarji CMD zvrstilo v dolg sprevod, ki je krenil v tako slikovito ležeče gornje mesto. Najprej je vodstvo pred spomenikom kralja Petra, ki stoji na krasnem prostoru pred lepim novim kranjskim Narodnim domom položilo lavorjev venec. Na to so se pa udeleženci sprevod poklonili tudi na kranjskem pokopališču spominom Francoeta Prešerna, pesnika Sorškega polja Simona Jenka, dekana Koblarja in župnika Berčeta. Splošnemu razpoloženju je dal živ izraz ob Prešernovem grobu gosp. prof. Kolar.

O delovanju CMD se je na to podrobno razpravljalo na zaupnem zborovanju, h kateremu so imeli pristop le vodstvo in delegati. Splošen odinev tega zborovanja: premalo, premalo! Potrebe so velike, sredstev premalo!

Glavna skupščina sama je pričela v isti dvorani kmalu po 11. uri. Po uvodnih pozdravih, med katerimi je zlasti omeniti pozdrav gospe Šentjurčevi iz Trbovelj, ki ne zamudi nobenega občnega zbora CMD, se je spominjal g. prvomestnik nekaterih umrlih odličnih delavcev in članov CMD. Med odzdravi je povdarjal srezki načelnik g. dr. Žnidarčič, da je delovanje CMD obeenem odlično delo za našo nacionalno državo, mestni župan g. Pirc pa se je spominjal veličastnih manifestacij, ki so jih priredili kranjski meščani za CMD pred 34 leti, ko je družba prvič zborovala v Kranju. G. prof. dr. Dolar je prečital prisrčno

pozdravno pismo zaslužnega prvega prvomestnika CMD, skoraj 90-letnega msgr. Tome Zupana. Sklenjeno je bilo, da se mu pokloni na gradiču Okroglem pri Kranju, kjer sedaj biva, posebno odposlanstvo.

Družben tajnik g. inž. Janko Mačkoveš, znani vztrajni manjšinski delavec, je obdelal položaj naših narodnih manjšin v inozemstvu in ga primerjal s položajem drugorodnih narodnih manjšin v naši državi. Videle se je, koliko napora bo še treba, da se bode očistilo škodljivih vplivov in namišljenih privilegijev našo zemljo in da se bode omogočilo našim bratom onstran mej vsaj znosno življenje. Organizacija CMD se je začela zopet živahnejše gibati; število družbinih se je dvignilo od 76 na 82.

Po poročilu družbinega blagajnika g. dr. Janka Kersnika so znašali leta 1928 izdatki družbe 930.358 Din, dohodki pa le 894.091 Din. Vsled tega se je morala zmanjšati čista imovina družbe, ki je znašala koncem l. 1928 1.266.211 Din. Proračun za leto 1930 znaša 1.194.400 Din. Pri vohitvah je bil poleg starih članov izvoljen na novo g. Ivan Tomažič, srezki šolski nadzornik v Mariboru.

Oh zaključku se je g. prvomestnik zahvalil tudi vsem onim, ki so poslali zborovanju brzojavne in pismene pozdrave, posebej se g. župniku Vrhovniku, ki biva sedaj v Rogški Slatini, in znanemu borcu za CMD g. Ivanu Prekoršku v Celju.

Pri skupnem kosilu, ki se je vršilo v sokolski telovadnici, je med zdravici izročil g. profesor dr. Dolar družbinemu prvomestniku 3.000 Din kot temelj za Tomo Zupanov sklad, ki se je z zbirko takoj zvišal na 3.780 dinarjev. Ker hode sivolasi monsinjor obhajal svojo 90-letnico, bodo imeli njegovi častilci in vsi zavedni Slovenci priliko, da ta sklad z darovi pomnože.

Iskreno bi bilo želeli, da bi tudi ta skupščina pripomogla k oživiljenju CM-podružnic po Sloveniji in k oživiljenju našega narodnega dela vobče! V to bi bila poklicana osobito naša narodna mladina.

Streljačke družine.

Poglejmo resnici v obraz in si odkrito povejmo, da so glasovi in razprave državljanov raznih držav o razorožitvi samo besede, da pa nikjer ni videti in začasno tudi ni pričakovati dejani, ki bi šla za tem, da se obo-

roževanje v državah če že ne ustavi, pa vsaj omeji.

Ne le v vseh državah Evrope, temveč v vseh ostalih delih sveta in zlasti še v Ameriki, se dela s polno paro na zboljšanju in ojačanju domačih armad in državne obrambe sploh.

Kar se tiče položaja naše države, vemo, da smo obdani od vseh strani od sovražnikov, ki komaj čakajo na ugoden trenutek, da udarijo po nas. Vsi ti naši sosedje posvečajo največjo pozornost vojski, ne zadostuje jim udejstvovanje državnega vodstva v tem oziru, temveč skušajo tudi z zasebno inicijativo spopolniti delo za državno obrambo.

Vsega tega ne smemo Jugoslovani gledati križem rok, če nočemo utrpeti škode na narodnem in državnem telesu. Ves naš narod mora stati na straži in biti vsak čas dobro pripravljen, da zavrne vsak napad na našo domovino in tako brani z neštevilnimi žrtvami dosežene pridobitve vseh onih ljudi, ki se s ponosom imenujejo Jugoslovani.

Bivša kraljevina Srbija je bila obdana, slično kot sedaj Jugoslavija, od zakletih sovražnikov, katerih cilj je bil uničiti in za vedno izbrisati z zemljevida Srbijo. Srbsko ljudstvo se je zavdalo v polni meri opasnosti in teškega položaja in je vedelo, da mora vse svoje sile usmeriti državni obrambi. Pod vodstvom svoje inteligence si je ustanovilo sredi prejšnjega stoletja zasebne organizacije — streljačke družine —, ki naj podpirajo delo države za narodno obrambo. Ni bilo skoro kraja v Srbiji, kjer bi ne bilo streljačke družine, v katerih se je pripravljalo več srbskih generacij na številne vojne, ki jih je morala voditi majhna, junaška Srbija.

Ko smo pred dobrimi desetletji dosegli svobodo in skupno s Srbijo ustanovili svojo državo, so Srbi takoj spoznali nov položaj, v katerem so streljačke družine za novo državo ravno tako, če še ne važnejše, kot prej. Obdržale so vse svoje streljačke družine in poleg tega sklenili razširiti jih po vsej državi.

Pred 2 letoma so se ustanovile v Sloveniji prve streljačke družine, med njimi tudi Celjska. Delovanje iste pa je za nekaj časa prenehalo, dokler si ni nadel komandant celjskega pešpolka g. polkovnik Kostić nalogo oživiti celjsko družino in ji dati trdno podlago za bodoče udejstvovanje. Na posebnem sestanku koncem t. l. se je izbral začasni odbor, ki pripravi vse potrebno za občni zbor družine, ki se vrši 18. septembra t. l. ob pol 21. uri v Celjskem domu, na katerem se bo

izvolil nov odbor, ki prevzame bodoče delo.

Naloga streljačke družine v smislu pravil je, da goji streljanje in da z vzgajanjem spretnih in sposobnih strelcev pripomore k jačanju narodne in državne obrambe. Člani — imenovani strelci — morejo postati državljani, ki so dovršili 18 let in ki niso kazenskim potom zgubili državlanske časti. Vsi člani sprejemajo potem, ko so plačali letno članarino, brezplačno »Streljaški glasnik«, glasilo Streljaškega saveza. Družino upravlja odbor 8 članov. Redne vežbe v streljanju se vrše vsak teden, pričeni 1. aprila vsakega leta in trajajoče do 1. oktobra, lahko se pa pričnejo prej in se tudi podaljšajo po sklepu odbora. Nagradno streljanje se vrši letno in sicer avgusta ali septembra.

Iskrena želja nacionalnega občinstva našega mesta je, da bo trud celjske družine kronan z najlepšimi uspehi!

Dr. E. Mejak.

Posledice nemško-nacionalnega terorja v Avstriji.

Dogodki pri Sv. Lovrencu v Muriški dolini in stalne grožnje nemško nacionalne oborožene organizacije »Heimwehr«, da hočejo upeljati diktaturo z namenom, da politično uničijo socijalne demokrate, imajo za Avstrijo zelo slabe gospodarske posledice. Dunajski list »Montag« poroča, da ljudje na Dunaju močno dvigajo svoje prihranke po bankah ali pa da zahtevajo, da se jim morajo spremeniti vloge v šilingih v dolarske naložbe.

Pa tudi drugod da se katastrofalno pozna to igranje z orožjem in vpitje preobestnih nemških nacionalcev. Inozemski upniki zahtevajo ojačenje jamstva za svoja posojila in groze z odpovedmi. V tem slučaju bi bila zlasti težko prizadeta avstrijska industrija, tedaj oni činitelj, ki je z bogatimi prispevki spravil »Heimwehr« do velikih organizacijskih fondov in do orožja. Gostje odhajajo iz dunajskih hotelov in letovišč, ker se bojé, da bi v slučaju kakih zapletljajev ne mogli več domov. Je namreč zelo verjetno, da bode prišlo do konfliktov baš na železnica, ker skušajo sedaj pridobiti klerikalci kakor nemški nacionalci del železničarjev za sebe, da bi v slučaju stavke vsaj za silo vzdržali promet. Prizadeta je tudi prav hudo dunajska trgovina z luksuznim blagom, ker ji manjka inozemskih kupcev.

Tudi drugi dunajski listi so polni alarmantnih vesti, nacionalistični, kakor socijalistični. »Stunde« poroča, da

K. R. G. Brown. — B. R.

Mož, ki je sedem ur čakal na svojo ženo.

Našel sem ga v restavraciji A. B. C. blizu Marble Arch. Sedel je za mizo v naslonjaču in žalostno gledal na stensko uro. S svojo razmršeno brado, izpod katere je gledala oguljena rdeča pentlja, je izgledal kot preplašena ovca.

Sedel je meni nasproti. Pristopila je natakarka, s prezirljivim obrazom potegnila prazen krožnik izpred njega in rekla osorno:

»Ali želite še kaj?«

Možiček se je stresel, še enkrat pogledal na uro in rekel z drhtečim glasom:

»Želel bi ... morda ... morda bi mi lahko prinesli ... jajce na maslu ...«

»Jajce na maslu«, je ponovila natakarka in se obrnila izzivalno proti meni. Plaho sem ji povedal svoje skromne želje. Dvignila je glavo in ponosno odšla.

Možiček se je nekaj časa nervozno igral z vilicami. Bojazljivo me je ogleđoval od nog do glave, zakašljal in rekel v zadregi:

»Oprostite gospod, ali bi mi vi lah-

ko povedali, ali gre ta stenska ura natančno?«

»Sedaj je šest in štirideset minut«, sem odgovoril. »Da, točno gre.«

»Bal sem se, da ne gre«, je rekel žalostno. »Hvala za prijaznost.«

Natakarka se je spet pojavila za njegovim hrbtom, postavila na mizo jajce na maslu in odšla še ponosneje kot prej.

Možiček je zavzdihnil in z nekakšnim izrazom gnusa gledal prišeno jed.

»To«, je začel razlagati, »to je strašno! Res, strašno!«

»Da, prav imate«, sem mu priznal.

»Še nikdar nisem videl ogabnejšega jajca na maslu. Toda ... saj vam ga ni treba jesti ...«

Možiček je zastokal in pokrtil oči z rokami.

»Vi me ne razumete, gospod«, je odvrnil. Ne mislim jaz na jajce, ampak na svojo usodo. Oh, koliko sem že naročil.«

Sumljivo me je gledal, nato je, po kratkem razmišljanju, odrinil od sebe jajce z maslom, pomaknil svoj stol k moji mizi in mi rekel:

»Zdi se mi, da vi ne morete biti slab človek. Zaupati vam hočem, kaj je z menoj. Jaz namreč čakam svojo ženo ...«

»Ah!« sem mu odvrnil. »Gospa se je nekoliko zakasnila. Radi tega bi se vam vendar ne bilo trela razburjati. Zakaj še raje malo ne počakate?« Saj poznate ženske ...!

»Vem«, je zajecal. »Vse so enake. Nobena ni boljša od moje. Ali vi bi morali vedeti, da jo čakam že sedem ur.«

»Sedem ur-« sem vzkliknil začuden.

»Ali ...«

»Sedem ur!« je potrdil možiček. Dogovorila sva se, da se najdeva tu opoldne. Od te ure se še nisem ganil z mesta.«

Ko sem čul te besede, mu nisem odgovoril, tako me je zmedel njegov odgovor. Tudi jaz sem oženjen — ali na to nisem nikdar niti mislil, da je mogoče najti človeka, ki bi se spozabil tako daleč, da bi čakal ženo celih sedem ur. Gotovo je moral opaziti moje začudenje, zato je nadaljeval:

»Oh! Stvar je malo drugačna ... V normalnih razmerah ne bi jaz čakal niti pol ure. Ali nekaj drugega je na stvari. Ko sem čakal že več kot pol ure, me je začela natakarka nekako čudno gledati. Bil sem tudi že lačen kot volk, zato sem naročil obed: Kotel in potem še krožnik govedine. Pojedel sem vse to, a žene še ni bilo. Čakal sem jo do pol dveh, nato sem se

odločil, da grem domov. Tega pa nisem mogel storiti, ker je žena odnesla s seboj denar, predno je odšla od doma, jaz ga pa sploh nikoli nimam pri sebi. Tako nisem mogel plačati računa.«

»To je res neprijetna okoliščina«, sem mu odgovoril. »Ali ... ven-

dar ...«

»Je že res«, je hitro povzel besedo možiček. »Vem, da bi bil lahko potožil svoje gorje blaginčarki, toda vprašanje je, ali bi mi bila verjela in zapala. Po obleki ne izgledam kot bogataš, pa tudi ničesar nisem imel pri sebi, kar bi ji lahko pustil v zastavo. Tako si nisem upal stopiti k blaginji. Sicer sem bil pa prepričan, da bo moja žena prišla prej ali slej. Zato sem naročil še drugič. Natakarice so tako čudne ženske. Če ne naročite vsaj vsakih pet minut kaj, vas hočejo kar prebosti z očmi ...«

»Res je! Poznam jih! Ni dobro imeti z njimi opravka.«

»Naročil sem toraj klobasico s krompirjevim pirejem«, je nadaljeval možiček. »Jedel sem kolikor mogoče počasi, a v dveh urah sem vendar snedel. Da skrajšam pripovedovanje, vam bom kar na kratko rekel, da sem ves čas jedel. Poskušal sem tudi tako, da nekaj časa nisem naročil ničesar, a

imajo heimverovski vodje izdelan že cel načrt za vojaški pohod na Dunaj, čisto po Mussolinijevem vzorcu. Sreča je še, pravi list, da si niso edini. Znani Pabst, ki je l. 1920. skušal s Kappovim pučem pripeljati pobeglega Vilema v Berlin, bi kar šel na Dunaj, porušil »Arbeiter-Zeitung« in zasedel židovski »Neues Wiener Tagblatt« in N. F. Presse. Dr. Steidle je bolj za parlamentarni pot: vreči Streeruwitzovo vladu in posaditi sebe ter znanega graškega dr. Pfremerja na ministrska stolca. Potem bi pa naj padale batine po rdečih.

Vendar pa je med meščani in kmeti jako mnogo ljudi, ki žele imeti mir in red v deželi. Kmečki pristaši »Landbunda«, čigar vodje so tudi heimverovci, protestirajo, istotako trgovci, gostilničarji in deloma tudi industrialci. Vsi ti stanovi bi sicer radi videli socijaliste politično na tleh, vendar pa se boje, da bi to stalo eventualno mnogo krvi in denarja.

Vsekakor bo zanimivo, kaj prinesejo Avstriji bližnji meseci.

Domače vesti.

d Dvajsetletnica Sokolskega društva v Trbovljah. Po precej kisli soboti je nastopilo včeraj divno vreme, ki ga je bila poleg Trbovcev gotovo najbolj vesela naša celjska sokolska četa. Celjsko sokolsko društvo je včeraj poslalo v Trbovlje 60 telovadcev, 42 telovadk, 36 članov moškega naraščaja in 18 članov ženskega naraščaja; krojev smo dali 28. Dvajsetletnice, ki jo je obhajalo včeraj trboveljsko Sokolsko društvo, so se udeležila prav vsa društva celjske Sokolske župe z manjšimi in večjimi odposlanci. V Trbovljah je vladalo uprav praznično razpoloženje! Stotine ljudi nas je čakalo že na kolodvoru. Od tam smo potem v krasni povorki korakali do Sokolskega doma, velike in krasne stavbe ob cesti onkraj Vod. V povorki je bilo 9 praporov, okrog 300 članov in članic v kroju, 120 deškega in dekleškega naraščaja ter nad 100 sokolov v navadni obleki. Naše slikovite sokolske povorke so v resnici nekaj prekrasnega, navdušujočega. Bili smo tudi temu primerno pozdravljeni! Pred Sokolskim domom nas je pozdravil trboveljski starosta br. Sušnik; odgovorila sta Savezov starosta br. Gangl in starosta celjske Sokolske župe br. Jože Smertnik. Padle so lepe, jedrnate besede, ki nam ostanejo v trajnem spominu. Ob tej priliki so poklonile tudi trboveljske sokolice br. načelniku Kužniku krasno srebrno dozo s šopkom, hoteč s tem skromno nagraditi njegovo osemnajsetletno požrtvovalno delovanje v trboveljskem Sokolu! Dopoldne so se vršile vaje, popoldan pa javen nastop. Telovadba pri javnem nastopu pod vodstvom br. Jerina in sestre Lojkove je bila zelo dobra; nastop članov (160) in članic (100) s saveznimi prostimi vajami je bil naravnost izvrsten. Posamezno so se odlikovali: vzorna župna vrsta na drogu (4 Trbovci, 4 Celjani, 1 Šoštanjčan), celjske

natakarica me je gledala tako srdito, da sem moral kaj naročiti. Toda zdaj pride najhujše. Čim več sem jedel, tem bolj se bal konca. Moj račun je raste v desetake. Kdo ga bo plačal, če ne bo žene . . . Jedel sem sardine, sardele, čajni prepečenec, mehka in trda jajca, kruh s surovim maslom, razne torte, mesne pastete, pečene ribe, razne slaščice, čokoladne rezine, močnatih jedi cel kup, sir, več vrst pečenke in . . . ne vem koliko stvari sem še pojedel. Samo to sem štel in račun, da sem popil pet litrov piva, štiri limonade in skoraj dva litra čaja . . .

Glas mi je pojemal, jecljal je in jaz sem se kar zgrozil, ko sem pomislil, kakšna muka mora biti to — pojesti toliko stvari, in ne znoreti.

Zavzdihnil je z glasom do grla napolnjenega človeka in pristavil:

»Zdaj bodo zaprli restavracijo, a jaz ne vem, niti predstavljati si ne smem, kaj se bo zgodilo z menoj, ko bodo videli, da ne morem plačati računa. Vrgli me bodo ven, na trotoar. Ali pa me bodo, kar je še hujše, zmašili v zapor. Pomislite, kakšna nesreča je to . . .«

Obupan se je tolkel s pestmi po glavi:

»Še enkrat naj mi reče žena, naj jo čakam v restavraciji Lyons!«

Štediti z pleničkami?

„Ne tega mi pač ni treba več“ povdarja gospa Mica. „Dobro negovano dete, kakor je moja Majdica, dobiva vedno sveže perilo, za katero skrbi brez truda le

Schichtov
RADION

članice na treh gredah in trboveljska vrsta, ki je učinkovito izvajala »Buči morje Adrijansko«. Bil je lep in za našo celjsko Sokolsko župo časten dan!

d Občni zbor »Streljačke družine« v Celju se vrši v sredo 18. septembra tl. ob 20.30 uri v mali dvorani Celjskega doma s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika in poročilo odbora z glavnimi podatki iz pravil, 2. volitev novega odbora (predsednika in 7 članov) in 3. slučajnosti. Na občni zbor vabimo vse nacionalno občinstvo in prijatelje »Streljačke družine«. Društva, ki so sprejela še posebna vabila, naj skrbijo, da pride njih članstvo polnoštevilno in točno na zbor, da se zborovanje po otvoritvi ne bo motilo. Oni, ki žele stopiti v »Streljačko družino«, naj se zgledajo pred zborom pri g. dr. Mejaku. — Odbor.

d V celjski javni bolnici je umrl 13. sept. triletni sinček Stanko uradnika pri katastrski upravi g. Čevka iz Zagrada. Pripomnimo, da je to bil edini znani slučaj škrlatice iz okoliške občine. V mestu ni nobenega.

d Druga motorna gorska dirka na Trojanah. Včeraj sta priredila moto-kluba iz Celja in Maribora na Trojanah drugo motorno gorsko dirko, ki sta jo vodila oba klubska predsednika gg. Veble in Vladovič. Proga je bila dolga 9.2 km. Dopoldne se je vršila ocenjevalna vožnja, ki se je udeležilo 30 tekmovalcev. Dopoldne že se je pripetila težka nesreča. Trgovski zastopnik tvrdke »Čelik« iz Ljubljane g. Rado Zitterschlager z obratovodjem gosp. Jenkom v prikolici je na ostrem ovinku padel in si zlomil desno nogo pod kolenom. Oba so odpeljali v celjsko bolnico, kjer so g. Jenka obvezali in odpustili, g. Zitterschlager je pa ostal v bolnici. Tudi popoldne ste se zgodili dve nesreči. Najpreje je na Vranskem zadel ob cestni kamen gosp. Avgust Levičar iz Domžal. Zvrnil se je v jarek in si strl levo nogo pod kolenom. Pri dirki s prikolicami je pa zadel uradnik Praštedione iz Zagreba

in urednik »Motosporta« g. Boškovič, ki je vozil s svojo soprogo v prikolici, v brzovajni drog. Oba sta dobila lažje notranje poškodbe in sta bila spravljena v celjsko bolnico. Pri dirki so odnesli vsa mesta vozači iz Ljubljane, Zagreba in Gradca; le pri motorjih do 350 ccm je bil tretji gosp. Werner Stieger iz Celja.

d Celjsko pevsko društvo opozarja svoje članstvo na vajo mešanega zboru v torek 17. t. m. ob 20. uri in prosi za polnoštevilno udeležbo. Vaja je namenjena za koncert v Šoštanju dne 6. oktobra t. l. Ob torkih, sredo in petkih se vrši tudi sprejem novih pevcev. K pristopu vabimo čimprej, ker pripravljamo velik koncert za 1. december t. l. — Odbor.

d Mestni kino v Celju. Pri zadnjem filmu v Mestnem kinu smo po daljšem odmoru zopet imeli priliko slišati našega vijolinkega virtuozna ravnatelja Glasbene Matice g. Karla Sancina, ki nam je film ilustriral z zelo dobro izbranim programom in nam s svojo igro nudil umetniški užitek. Želeti bi bilo, da bi uprava Mestnega kina skusala večkrat pritegniti k sodelovanju

g. ravn. Sancina, saj bo to kinopublika s svojo pogostejšo frekvenco znala tudi ceniti. — Kinoobiskovalci.

d Obrtniški sestanek v Celju. V nedeljo, 15. t. m. dopoldne se je vršil v salonu Narodnega doma v Celju obrtniški sestanek, ki je bil srednje obiskan. Na sestanku, katerega je vodil predsednik Slovenskega obrtnega društva v Celju, g. Vinko Kukovec, je poročal starosta obrtnega društva v Celju, g. Ivan Rebek o konferenci pri Zvezi obrtnih zadrug v Ljubljani in o kongresu v Beogradu. V glavnem se je pečal z osnutkom novega obrtnega zakona, katerega bo treba dobro preštudirati in staviti eventualno protipredloge. G. Hohnjec je poročal o sistemu zbornic in se izrekel za nedeljene zbornice. Končno je podal gosp. Žabkar daljše poročilo o socialni zakonodaji in nameravani reviziji zakona o zaščiti delavcev in zakona o zavarovanju delavcev. Po njegovem referatu je bil sprejet sklep, da se celjsko obrtništvo pridruži v polni meri resoluciji ljubljanskih organizacij za revizijo omenjenih zakonov. Bije se hud boj in zmagal bo le oni, ki bo imel več moči na razpolago. Zatorej obrtniki, okrepite in poživite svoje organizacije!

d Šolski odbor celjske obrtne nadaljevalne šole ima ta petek, dne 20. septembra ob 8. uri zvečer zelo važno sejo v klubovi sobi mestnega magistrata.

d Rezervni častniki se pozivajo, da se dne 18. septembra t. l. ob pol 21. uri polnoštevilno udeležijo občnega zbora »Streljačke družine« v mali dvorani Celjskega doma. Dr. Vičar.

d Pri podružnici Javne borze dela v Celju je ponudeno delo: 5 hlapcem za konje, 2 majerjema kravarjema, 12 poljskim delavcem, 20 gozdnim delavcem, 20 rudarjem, 1 pečarju, 20 delavcem za gradnjo ceste, 15 zemelj. delavcem, 5 mlinarjem, 4 kovačem, 1 kleparju, 1 ključavničarju, 8 mizarjem, 4 sodarjem, 1 kolarju, 2 tapetnikom, 6 čevljarjem, 12 zidarjem, 15 težakom, 3 soboslikarjem, 9 vajencem.

d Tombola Godbenega društva železničarjev v Celju. Kljub temu, da smo imeli včeraj v Celju prekrasno jesensko nedeljo, je tombola celiske železničarske godbe na Dečkovem trgu pred Narodnim domom vendarle imenitno uspela. Prvi dobitki, komplet trobojni radio-aparat, je zadela gđ. Jožefa Ribizl, kuharica pri trgovcu g. Dobovičniku v Celju; moško kolo je zadel g. Alojz Breznikar, vpok. orožnik v Celju; kuhinjsko opravo g. Ciril Markus, zidar pri tvrdki Kališnik v Celju; otomano g. Anton Podovnik, delavec v tovarni Westen; umivalno garnituro g. Ivan Lenšek, kmečki sin v Zg. Hudinji; stensko uro ga. Marija Cerar, posestnica v Trnovljah; voz drv g. Mihael Furlan, mizar v Celju; vrečo moke g. Anton Rupnik, tesarski pomočnik pri Westenu; štok sladkorja ga. Marija Ahčan, posestnica v Arčlinu; čevlje g. Evgen Goršek, sin krojaškega mojstra v Celju; zlate uhane g. Helena Repinšek, posestnica v Celju.

d Seja celjskega občinskega sveta, ki bi se imela vršiti v petek ob 6. pop. se ni mogla vršiti, ker je manjkalo do sklepčnosti eden odbornik. Župan g. dr. Goričan je izjavil, da bo sklical prihodnjo sejo tekom 14 dni.

d Opoldansko dunajsko vremensko poročilo za jutri: Večinoma jasno in toplo.

Po napornem delu rabimo primernega razvedrila, najboljši razvedrilo pa je godba. Če želite imeti dober gramofon, obrnite se na veletrgovino STERMECKI in ogledajte si veliko zalogo najboljših vrst godbenih instrumentov importiranih direktno iz najboljših svetovnih tovarn po sledečih nizkih cenah: gramofon 290, 390, 560, 890 Din, plošče 22, 35, 40, violine 315, 545, mandoline, kitare, klarneti, flavte, harmonike in še tisoč drugih predmetov po najnižjih cenah. — Nakup neprisljen.

Veletrgovina
R. STERMECKI, CELJE.

»Lyons?«, sem ga vprašal začuden. »Kakšen Lyons? To je vendar restavracija A. B. C!«

Možiček je skočil pokonci, kot da ga je nekdo zbadel s šilom.

»Kaj?« je vzkliknil. »Kaj mi pripovedujete?«

Obrnil se je in pogledal okoli sebe kot blazen, nato je dvignil roke v zrak in obupan zatulil:

»Moj Bog! Zmotil sem se! Ona me je čakala v Lyons!«

»No, no«, sem mu rekel ljubeznivo (Izgledalo je, da bo revež pričel jokati.) »Pa vendar ne mislite, da bom dopustil, da vas aretirajo. Plačal bom vaš račun.«

Možičkovo lice se je nenadoma zjasnilo. Zgrabil me je za roke in jih iz hvalečnosti tresel, da sem mislil, da mi jih bo iztrgal.

»Oh, hvala vam . . . iskrena hvala . . . kako ste bili dobri proti meni, ubogemu revežu . . . Samo posojilo je to . . . v treh dneh vam ga vrnem . . . dajte mi, prosim vas, svoj naslov . . . Natakarica . . . Račun! Plačal bom!«

Natakarica je prišla, hitro izračunala in mu predložila račun.

»122 frankov, 40 centimov?« se je prestrašil možiček.

»Še hujše bi lahko bilo!« sem ga potolažil.

Pet minut kasneje sem mu dal svojo posetnico in še enkrat moral poslušati izraze njegove hvalečnosti. Nato sva se razšla kot največja prijatelja.

Teden pozneje sem slučajno spet stopil v neko restavracijo na Marble Arch. Ko sem opazoval druge goste, sem opazil, da je pri sosednji mizi sedel nek gospod, poleg njega pa nekdo, ki ga nisem videl v lice. Ali nenadoma sem spoznal glas, ki je pravil debelemu gospodu:

»Zdi se mi, da vi ne morete biti slab človek. Zaupati vam hočem, kaj je z menoj, jaz namreč čakam svojo ženo . . .«

Ko sem čul te besede, sem se dvignil in šel proti njemu. Pogledal sem ga ostro:

»Zdi se mi«, sem mu rekel, »da ste mi dolžni še stodvaindvajset . . .«

Ali možiček je že tekel proti vratom in izginil . . .

d Surovo maslo, pristne kranjske klobase, trapist in polemendolski sir vedno sveže in po najnižjih cenah pri tvrdki FAZARINC, Celje.

d Solnčna očala, razna optika, Anton Lečnik, Celje.

d Kaj bo s celjskim Invalidskim domom? Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje je dodelilo hišo dosedanjega Invalidskega doma Zdravstvenemu domu v Celju, ki bo v tem poslopuj namestil vse svoje institucije. Imel bo sedaj priliko, da bo te svoje ustanove po dopustnosti svojih sredstev spopolnil in razširil (šolsko polikliniko, protituberkulozni dispanzer, Pasterjev institut itd.). Vsa javnost, ki ve ceniti delo Zdravstvenega doma v zadnjih letih, osobito njegovo delo za zdravje naše mladine, bodo vzela ministrski ukrep s polnim zadovoljenjem na znanje. O delu zdravstvenega doma smo že enkrat obširno poročali; to poročilo bomo še ponovili.

d Iz celjske policijske kronike. Kolo je nekdo ukradel v soboto 14. septembra kleparskemu mojstru g. Fr. Dolžanu z dvorišča. Kolo je znamke »Dürrkopp« št. 876.551, vredno 1.000 dinarjev. — Brez uspešna tatvina kolesa. V soboto 14. septembra se je okrog 8. ure zvečer oglašil mesarski mojster g. Esih v gostilni na »zelenem travniku«. Kolo je postavil v vežo. Ko se g. Esih vsede, vidi, da nekdo vzame njegovo kolo. Skoči za njim, ga še dohiti in ga izroči policiji. Bil je to neki brezposelni delavec Zobeč, ki sicer trdi, da se je hotel samo za poskus nekoliko peljati s kolesom g. Esiha. — Pretep v gostilni. Sinoči okrog 10. ure zvečer je bil aretiran v Čečkovi gostilni v Gaberju 27-letni delavec Franc Šmon. Prosil je neko žensko za ples, ko je pa bil zavrnjen, je pričel razgrajati in je povzročil pretep, tekoma katerega ste bili ubiti tudi dve šipi. — Razgrajajoči motociklisti. Sinoči so imeli motociklisti v hotelu »Evropa« banket. Ko so se najedli in napili, so šli pred hišo, kjer so iz nagradnih pokalov pili, si napijali in hejli. (Oj ta »mednarodni« sport!) Pet se jih je tudi z odprtim izpuhom med pol 11. in 11. uro ponoči vozilo po Krekovem trgu, Aleksandrovi in Prešernovi ulici ter po Glavnem trgu, kar je povzročilo naravnost peklenski ropot in škandal. Policiji so ovadeni trije Zagrebčani in dva Mariborčana, neki Maks Jančer, sin hotelirja in neki trgovec Franc Černič. Ta nastop je vzbudil v celjem mestnem okolišču veliko razburjenje, splošno ostro obsodbo in hude priitožbe. Policija je morala energično nastopiti, da je napravila mir. — Popolnoma pijanega so pobrali na Bregu v soboto zvečer 44-letnega delavca C. Morali so ga z vozičkom odpeljati v policijski zapor. — Psa pomorila kokoši. Šolskemu slugi G. Ivanu Hartmanu na okoliški šoli sta v soboto pomorila dva ovčarska psa 26 kokoši, vrednih nad 700 Din. Psa je moral nekdo nalašč spustiti v kokošnjak.

d Kruh ne spada v pomlje! Vsakemu zavrtku ŽIKE je pridejano navodilo, kako je treba kuhati ŽIKO. Gospodinja, ki to upošteva, doseže glavni cilj: ob malenkostnih izdatkih zdrava in krepka družina. 421

d Cene za seno in slamo v Mariboru so bile v soboto sledeče: seno 80 do 90 Din, otava 85—100 Din, slama 45 do 60 Din za meterski stot. Dovož je bil radi deževnega vremena majhen, prodalo se je vse.

d Opozorjamo na inserat Oblastne hranilnice v Mariboru, podružnice v Celju (preje Južnoštaj. hranilnice v Celju) vse varčevalce in druge zainteresente!

d Strašno delovanje kačjega strupa. V soboto so pripeljali v osješko bolnico Lovra Škrinjara, kmeta iz vasi Mali Hrastovec v našiški okolici. Škrinjar je oral in je na njivi prerezal kačo, ki pa je imela še toliko moči, da ga je vgriznila v levo nogo. Prvo pomoč je dobil pri domačem zdravniku, na to so ga pa peljali v Osjek. Med potjo pa je strup začel uplivati: otekle so revežu noge, izstopile so mu oči in zatekel mu je jezik tako, da ni mogel več govoriti. Dvomijo, da bo ostal pri življenju.

d Svinja zgrizla otroka. V Gabajevi gredi blizu Koprivnice je zgrizla svinja na tleh ležečega petmesečnega otroka po obrazu in trupelu tako hudo, da bo težko ostalo pri življenju.

d Novo umobolnico namerava ljubljanska samouprava zgraditi ali v Cerkljah ali na prostoru usmiljenih

sester v Radečah. Stroški bi znašali 30 milijonov dinarjev.

d Zborovanje hišnih posestnikov v Mariboru. V soboto, dne 21. septembra se vrši ob 4. uri pop. zborovanje državne zveze hišnih posestnikov; v nedeljo ob pol 10. uri predpoldne občinski zbor pokrajinske zveze društev hišnih posestnikov v Sloveniji in ob 11. uri slavnostno zborovanje mariborskega društva hišnih posestnikov, ki slavi svojo tridesetletnico. pričakovati je precejšnje udeležbe iz Slovenije in cele države.

d Velik požar so imeli v četrtek v Dolgi vasi pri Dolnji Lendavi. Zgorele so tri hiše z gospodarskimi poslopji vred. Škode je okrog 300.000 dinarjev.

d Iz Vitanja. Bivše Steinbeissove veleposestvo na Fužinah, ki ga je pozneje prevzela mariborska Mestna hranilnica, je kupil nedavno zagrebški trgovec Albert Blüh v svrhu šumske eksploatacije.

d Tudi 220 volt ubije! V soboto je prišel na stavbi hotela »črni orel« v Mariboru 20-letni zidarski delavec Jerzernik v dotiko z neizolirano električno napeljavo z 220 volt napetosti. Ker je stal še na mokrem betonu, ga je tok prijel in dečko se je pod strašnimi bolečinami zgrudil mrtev na tla.

d Velika nesreča v rudniku. V soboto okrog 10 ure dopoldan se je dogodila silna eksplozija jamskih plinov v premogovniku Rtanj blizu Zaječarja, lastnina bratov Minh (jeden je predsednik Trboveljske premogokopne družbe). Deset rudarjev je mrtvih, devet več ali manj težko ranjenih.

d Lepo razstavo plemenske živine so priredile za včeraj in danes žvino-rejske zadruge, oblastna vzorna posestva in zasebniki na zagrebškem velesejmu v Zagrebu. Razstavljeno je bilo 69 žrebcev in kobil, 85 bikov, 350 krav in telic, 80 svinj in 6 koz. Konji so bili belgijske, lipicarske in polkrvne angleške pasme, krave simendolske, pingavske in montafonske pasme, svinje jorkširske in nemške oplemenitene kmečke pasme. Otvoritve se je udeležil med drugimi tudi novi trgovinski minister Demetrotič. Bilo je razdeljenih mnogo daril.

d Mesto Mostar šteje po zadnji statistiki 18.038 prebivalcev v 2916 stanovanjskih poslopih.

d Z dobro letino se hvalijo letos celo Dalmatinci. Okraj benkovski ima letos koruze celo za izvoz, v celi splitski oblasti pa cene letošnji pridelek koruze na 5000 vagonov, dočim jih je bilo lani komaj 500.

d Prevoz pošte na Dobrno je zlicital zadnji četrtek Autobus mesta Celja

d Opozorilo obrtnikom in trgovcem! Glasom zakona in pravilnika o davku na ročno delo so dolžni vsi dohodajalci voditi knjižice tudi za vaje. Delodajalci naj si te knjižice pre- skrbijo, da ne bodo imeli sitnosti v slučaju kake kontrole. V knjižico za vajeja se treba upisati samo izdatke za prehrano. Vajenci, za katere se pa ne izda niti 150 Din mesečno, ne plačajo davka na ročno delo.

d Posojila na drž. vrednostne papirje daje podružnica Pošne hranilnice v Ljubljani vsem interesentom in sicer na obveznice 7% investicijskega posojila, 2½% ratne štete in 4% posojilo za likvidacijo agrarnih odnošajev v Bosni in Hercegovini. Vsakdo lahko dobi posojilo na poljubno število obveznic, vendar je treba za posojilo na več kot 100 obveznic vložiti nekolkovano prošnjo na upravo podružnice Pošne hranilnice, ki pa je v par dnevih rešena. Na 1 obveznico 2½% ratne štete daje Pošna hranilnica Din 300—posojila, na 1 obveznico 7% investicijskega posojila v nominalni vrednosti Din 100—daje Din 70, na 1 obveznico 4% posojila za likvidacijo agrarnih odnošajev v Bosni in Hercegovini pa Din 40—. Posojilo je kratkoročno, t. j. dovoljuje se za dobo 3 mesecev, vendar se lahko po preteku te dobe zopet podaljša. Obresti, ki se plačujejo za vsake 3 mesece vnaprej, znašajo 7% na leto; razen teh je treba plačati še ¼% provizije na 3 mesece, tako da znašajo faktično stroški za posojilo skupaj 8% na leto. Kolkovina na zastavne liste se plača po lestvici samo enkrat ob izdaji posojila in znaša n. pr. za 1.200 Din posojila le 2 dinarja.

Razne politične in druge novice

Ogromen požar v Rumuniji. V sredo zvečer je izbruhnil v vasi Targovisti, kakih 100 km od Bukarešte, ogromen požar, ki je uničil več stotin hiš in drugih poslopj. Alarmirane so bile požarne brambe daleč naokoli, pa tudi vojaštvo. Požar je izbruhnil v takozvanem »srbskem okraju« s srbskim prebivalstvom. Očividci pripovedujejo, da so se v nekem hlevu igrali otroci z vžgalicami in da so nato pobegnili. Ogenj je hipoma objel vse prostore ter uničil vse v hlevu shranjene zaloge sena. Odtod je požar prešel na stanovanjsko hišo, čije lastniki so se nahajali na polju. Med tem je začel pihati močen veter, ki je raznesel iskre na sosedne hiše. Razširjanje požara je olajšala okolnost, da so vse hiše v tej četrti pokrite s slamo. V mestu je nastala strahovita panika. Vse je zapuščalo svoje domove in zbežalo. Domači ognjegaši se sploh niso mogli zbrati, ker so bili ta čas večinoma na svojih posestvih pri poljskih delih. Na ta način je požar kaj kmalu objel dve glavni ulici. Sodi se, da je zgorelo tudi več ljudi, zlasti starčkov in otrok, ki se niso mogli sami rešiti. Mnogi so popadali kar po ulicah na tla; omamljeni od dušičnih plinov in gostega dima. Po dosedanjih podatkih spada požar v Targovisti med najbolj katastrofalne požare zadnjih desetletij v Rumuniji.

Ažuriranje, entlanje,

vezenje, na stroj, izvršuje najceneje in solidno M. ŠRIBAR, Celje, Gosposka ulica 27.

KINO.

Mestni kino Celje. Pondeljek 16., torek 17., sredo 18. in četrtek 19. septembra: »Predzadnji človek«. Briljantna komedija, ki uživa svetovni sloves. V glavni ulogi nesmrtni Charlie Chaplin. Toliko humorja ni nudil še nobeden film. »Predzadnji človek« je najnovejša in najoriginalnejša senzacija velikega umetnika Charlieja Chaplina. Predprodaja vstopnic v trafiki ge. Kovačeve v Aleksandrovi ulici.

Hmelj.

XI. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo S. H. S.

Žalec v Savinjski dolini, dne 13. septembra 1929. Po končanem obiranju se je pokazalo, da bo letos nekaj manj pridelka kot v minulemu letu, vendar je kakovost hmelja prav dobra in se posebno odlikuje po teži in finem duhu. Kupčija se le po malem razvija in je dosedaj približno 10% vsega pridelka v drugih rokah. Cene po kakovosti od 5—12 Din za 1 kg.

Društveno vodstvo.

Naredba o odpiralnem in zapiralnem času trgovinskih in obrtnih obratovalnic v mariborski oblasti.

Veliki župan mariborske oblasti je predložil ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje osnutek nove izvršilne naredbe o odpiranju in zapiranju trgovinskih in obrtnih obratovalnic. Naredba, s katero se znatno spreminja dosednji obratovalni čas v trgovini in rokodelstvu, bo objavljena v Uradnem listu, ko jo ministrstvo potrdi, kar je pričakovati najkasneje v enem mesecu. Medtem imajo delodajalske in delavske zbornice še priliko k osnutku podati svoje izjave.

V sledečem priobčujemo v izvlečku besedilo osnutka:

Po čl. 1. velja obratovalni čas za trgovine ob delavnikih, vkolikor ne vsebuje ta naredba glede poedinih strok, prilik, krajev, odnosno občin in okolišev drugačnih določil, v mestu Celju in Celjski okolici celoletno od pol 8. do 12. in od 14. do 19. ure, v ostalem delu celjskega sreza od pol 7. do pol 13. poleti, od 7. do pol 13. pozimi; popoldne poleti od pol 14. do pol 20. in pozimi od pol 14. do 18. ure. V gornjegrajskem srezu isto, izvzemši

določilo, da ostanejo trgovine pozimi lahko odprte do 19. ure. V konjškem srezu so odprte trgovine od 6. do 20. ure, izvzemši občine Konjice trg, Loče, Oplotnica, Vitanje, Žiče, kjer velja celoletno od pol 8. do 13. in od 14. do pol 19. ure. V slovenjgraškem srezu od pol 8. do 12. in od pol 14. do 19. ure poleti in od 8. do 12. in od 13. do 19. ure pozimi. V šmarnskem srezu poleti od pol 7. do 12. in od 13. do pol 20. ure poleti ter od 7. do 12. ter od 13. do 19. ure pozimi. V Rogaški Slatini poleti od 6. do pol 13. in od 14. do pol 21. ure.

Za obrtne obratovalnice veljaj v vseh mestnih in trških občinah oblasti, v številni Dolno Lendavo in Mursko Soboto ter predmestne občine Krčevino, Lajtersberg, Pobrežje, Studence, Tezno iz mariborskih srezov, kraje Breg, Gaberje, Lavo, Zavodno iz celjskega in občino Breg iz pljuškega sreza celoletno od 7. do 12. in od 13. do 18. ure.

V prihodnji številki nadaljujemo.

Jugoslovenskim emigrantom in prijateljem jugoslovenske emigracije!

V dne 5. in 6. oktobra se vrši v Ljubljani pod okriljem Organizacije jugoslovenskih emigrantov prireditve »Dva dneva primorske kulture«. Ta prireditve bo obstojala v razstavi primorskih oblikujočih umetnikov, v razstavi tiska, v recitacijski prireditvi primorskih književnikov, v večeru primorske glasbe in v gledališki predstavi.

Sčasno se vrši tudi kongres vseh emigrantov, katerega namen je, da strne vse emigrantske sile v eno vrsto, ki bo imela dovolj moči, da doseže namene, katere jugoslovenska emigracija zasleduje.

Jugoslovenski emigranti, ki nas je svobodna domovina sprejela kot svoje zveste sinove, ne smemo postati indiferentni nasproti usodi naših očetov, bratov, mater in sester! Ne smemo postati s tem sokrivci njih zle usode! Ne smemo molče prenašati in pustiti, da naš narod gine v mukah in umiral. Dolžni smo pred Bogom in narodom, da organiziramo odpor in neizprosno boj krivici in nasilju! Uspeh pa je mogoč samo v močni organizaciji z jednako disciplino in smotreno doslednostjo. Zmaga bo tedaj gotovo na strani pravičnih in poštenih, na strani ponižanih in razžaljenih.

Da bo naš uspeh čim sijajnejši, je potrebno, da se emigranti v čim večjem številu te važne prireditvi udeležijo; vsa pojasnila dobite v gostilni Filipčič v Celju. Znižana vožnja je z vseh postaj zagotovljena, kar pa bo še potom časopisja objavljeno.

Emigranti, dne 5. oktobra vsi v Ljubljano!
K. O. Orjem — Celje.

Izvoz iz Slovenije v sezoni 1929-30.

Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani je priredila meseca avgusta pismeno anketo o izvozu raznega blaga iz Slovenije v inozemstvo v sezoni 1929—1930. Ta anketa je dala v nekaterih predmetih sledeče rezultate:

Izvoz lesa.

Za pretežno del Slovenije igra najvažnejšo vlogo izvoz lesa. Slovenija kot relativno na gozdh bogata pokrajina izvažala preko 80% letnega prirastka v inozemstvo in participira skoro z eng četrtino na celokupnem izvozu lesa iz naše države. Po prejetih poročilih bo izvoz stavbenega lesa in drv ostal predvidoma na lanskeoletni višini. Izvoz tesanega in rezanega lesa se cenil na 35.000 vagonov v vrednosti ca 400 milijonov dinarjev. Trenotno se pojavlja kakor vsako leto v izvozni sezoni veliko pomanjkanje va-

Dotični stranki, ki mi lahko odstopi e n o

SOBO

s souporabo kuhinje, v sredini mesta, posodim kompletno opravo za spalnico in še plačam povrh najemnino. Naslov v upravi »Nova Doba« pod št. 100.

Težka zlata

UPA

za gospode z dvema pokrovoma, zlata damska ura, dve zlati igli z dijamanti, fotografski aparat poceni na prodaj. Naslov v upr.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

gonov za izvoz lesa, ki nas v jeseni vedno ovira pri izvršitvi inozemskih naročil. Tudi pričakujejo izvozniški krogi nestrpnost uveljavljanje direktne železniške tarife za Grčijo, da bi se zopet omogočil izvoz v grško Makedonijo, ki je od 1. marca t. l. vsled ukinitve pristaniščne tarife za Djevdjelijo skoro popolnoma prenehal. Izgleda, da bo ostala potreba in povpraševanje po stavbenem lesu na inozemskih tržiščih, ki prihajajo za naš izvoz v poštev trajno in zato kvantitativno v prihodnji sezoni delo ne bo mnogo zastalo. Cene so po splošni presoji dosegle maksimum in je pri nekaterih vrstah preje računati s padcem.

Izvoz premoga.

Izvoz premoga iz Slovenije se bo predvidoma kretal v dosedanjem obsegu 50.000 ton v vrednosti ca 10 milijonov dinarjev. Slovenija participira sedaj skoro s 40% na izvozu premoga iz naše države. V ostalem so izgledi za izvoz premoga radi progresivne elektrifikacije sosednih držav, ki prihajajo za naš izvoz v poštev, kakor tudi radi uvedbe racionalnejših parnih kotlov in rastoče uporabe plinskih motorjev vedno slabše. Potrošnja v tuzemstvu se nasprotno zadovoljivo razvija. Sezonsko povišanje vozarine za premog bo imelo ne samo za našo domačo industrijo, marveč tudi za izvoz neugodne posledice. Za izvoz bi bila razen tega velika važnost otvoritev prometa preko železniške postaje Hodoš v Prekmurje, ki se je iz neznanih razlogov odgodila na nedolžen čas.

Kako je z živino?

Za večji eksport živine iz Slovenije pride v prvi vrsti Prekmurje v poštev. Izvoz v Avstrijo po zadnjem povišanju carin vedno bolj nazaduje. Izvoz mesnih prečiščev je popolnoma prenehal. Domača trgovina se po ukinjenju 4% davčne varščine vedno težje udeležuje v izvozu, ker posejajo inozemci naše živinske sejme ter direktno nakupujejo blago. Tudi izvoz perutnine bi lahko dosegel mnogo večji obseg, kakor ga ima danes.

Jajca.

Izvoz jajc iz naše države od 1. 1926 naprej stalno napreduje. Padel je že po množini od 31 na 24,5 milijona kg in po vrednosti od 606 na 467,9 milijonov dinarjev. Poroča se nam, da je izredno dolga in huda zima povzročila perutninstvu znatno škodo in da se bo v bodoči izvozni sezoni za ca 10 odstotkov manj izvozilo kot prejšnje leto. Slovenija participira na izvozu jajc z dobro četrtino. Za prihodnjo sezono se ceni, da bomo izvozili kakih 600 vagonov jajc, od katerih pripade 90% na mariborsko oblast. Ljubljanska oblast se doslej v izvozu sploh ne udeležuje. Čuti se potreba po osnovanju perutninskih velefarm, posebno v ljubljanski oblasti. Akcije merodajnih faktorjev za povzdigo perutninstva se kretajo dosedaj žal v preozkem okviru in nimajo na kvaliteto izvoza še pravega upliva. Na svetovnih tržiščih zadeva naš izvoz na vedno jačjo konkurenco iz drugih agrarnih držav posebno iz Rusije. Poleg tega pa se glavni odjemalci Švica, Avstrija in

Nemčija s sistematičnim pospeševanjem perutninarstva trudijo, da pokrijejo čim večji del svoje potrebe z lastno produkcijo. Anglija je letošnjo spomlad upeljala žigosanje jajc in izgleda, da je s tem to tržišče za naš izvoz definitivno izgubljeno. Slično namerava sedaj tudi Švica uvesti žigosanje, kar bo brez dvoma zelo otežilo naš izvoz.

Izvoz sadja.

Za izvoz sadja se odpirajo letos povoljni izgledi. Letina glavnih sadjarskih krajev je glede kvalitete dobra. Posebno v okrajih Ormož, Ljutomer, Prekmurje, Šmarje pri Jelšah, Sotelska dolina, Brežice, Krško polje in Sevnica. Ceni se, da bomo lahko izvozili do 1000 vagonov jabolk, 500 vagonov sliv in do 50 vagonov hrušk. Orehi so vsled hude zime močno pozlebli in ne bo pridelok niti zadostoval za kritje domače potrebe. Vrednost izvoza sadja se ceni na ca 20 milijonov dinarjev. Poljedelski krogi in trgovstvo se pričinja polagoma zavedati polagoma zavedati pomena sadjarstva in pričinja posvečati večjo pozornost pravilnemu spravljajanju in plodonosnejšemu vnovčevanju sadja. Velika neprimlik za izvoz sadja je vsakršno zmanjšanje nakladalnih rokov in pomanjkanje pravih vagonov v največji sezoni.

Izvoz mleka propadel.

Izvoz mleka, ki je v dobi inflacije dosegel 11.582 ton v vrednosti 29 milijonov dinarjev, je padel sedaj na 200 ton in ne predstavlja po vrednosti niti pol milijona dinarjev. Lansko leto je

zelo nazadovol tudi izvoz masla iz naše države in je padel na eno sedmino prejšnjoletnega kvantuma, od 12,3 na 1,8 milijonov dinarjev. Tudi za bodoče se našemu mlekarstvu in sirarstvu, ako se ne izvede popolna reorganizacija produkcije in prodaje in se ne standardizira izdelkov, ne odpirajo nič boljši izgledi. Nekdanji odjemalci, Avstrija in Nemčija so danes že v stanju, da krijejo skoro celo ogromno potrebo sami in otežujejo uvoz z vednim zvišanjem carine.

Nepovoljen izvoz vina.

Definitivna ocena vinske letine je sedaj še nemogoča, ker je mnogo odvisno od vremena v mesecu septembru in oktobru. Letošnja zima je na vinogradih mariborske oblasti povzročila znatne škode, vendar ne v tej smeri, kakor se je po prvih poročilih domnevalo. Donos letošnje trgatve se ceni na tretjino lanskoletne. Grozdje se dosedaj normalno razvija in če bo vreme ugodno se pričakuje tudi dobra kvaliteta. Od kvalitete so seveda odvisni v največji meri tudi izgledi za naš izvoz. V Banatu in Dalmaciji se pričakuje kvantitativno dobra vinska letina in bo vsled tega izvoz vin iz Jugoslavije po sedanjem pričakovanju napram prejšnjemu letu nekoliko jačji. Slovenija pri izvozu vin radi predragih produkcijskih stroškov in znatno manjšega hektarnega donosa kot ga dajo vinogradi v Dalmaciji in Vojvodini vedno manj participira in so tudi izgledi za bodoče še v tem oziru za naše vinogradništvo zelo nepovoljni.

Šolske knjige

za vse šole, ki so določene v šolskem letu 1929/30, se dobijo v knjigarni in veletrgovini s papirjem

Goričar & Leskovšek, Celje

Kralja Petra cesta št. 7-9 in Glavni trg št. 14.

Vse šolske in risalne potrebščine

se dobijo v veliki izbiri in najceneje v knjigarni in veletrgovini s papirjem

Goričar & Leskovšek, Celje

Kralja Petra cesta št. 7-9 in Glavni trg št. 14.

„JAVA“ pšenična kava

je izvrstna, zelo redilna in okusna. Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpošiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din dražje. Poštnino plačamo mi. Vsakemu 5 kg zavoju „JAVA“ pšenične kave je kot darilo pridana lepa skodelica za kavo. — Kdor pošlje 2 Din v znak, dobi vzorec 100 gr. „JAVA“ pšenične kave poštne prosto. Sprejememo za vsak večji kraj zastopnika

Maks Zabukošek

modna krojačnica

Celje, Cankarjeva ulica št. 2

Velika zaloga angleškega in češkega blaga. 50-10

Stanovanje

obstoječe iz kuhinje, sobe in predsobe, z elektr. razsvetljavo in vodovodom, se odda mirni stranki brez otrok. Ponudbe na upravo lista.

Karol Loibner (Pri zvoncu)

Celje, Kralja Petra cesta.

Uvoz kave, čaja, rozin, riža, olja, kakava i. t. d.

Vsak dan sveže pražena kava.

Lastna pražarna. 3

Kuhaj,

peci, praži,

grej sobe in kopalnice
s plinom!

Najudobnejše, najčistejše,
najcenejše!

Prijave v mestni plinarni. 2-3

Artikel,

ki se prodaja v velikih množinah, potreben za vsako domačijo, patentiran v 17 državah. Prospekt pošlje brezplačno Samuel Leopold, Senta, Bačka X.

Dijaka - nižješolca

sprejme v popolno oskrbo in dobro vzgojo profesorjeva družina. Naslov v upravi lista. 2

Češko sukno

v veliki izbiri kupite najceneje

pri „SOLNCU“

50-12 A. Drogenik, Celje, Glavni trg 9.

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave. CELJE, ZAKRESIJO 4. Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. Postrežba točna in solidna. Cene zmerne. 50-12

Za šolarke in šolarje

velika izbira čevljev po znižani ceni pri

ŠT. STRAŠEK, Kovaška 1.

Večje stanovanje

obstoječe iz 4 do 6 sob, če možno, na periferiji mesta, se išče. Ponudbe iz prijaznosti na M. Oswatitscha, Celje, Kralja Petra cesta 29.

Premog

iz Hudejame, Zabukovce in vseh drugih rudnikov dobavlja in dostavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

LOKAL

za malo obrt ali trgovino, se t a k o j odda. Naslov v upravi. 2-2